

מלכת המים

1972 מטעם

העולם הזה

המועמדות הסופיות

4

מאירה ארזי

ה צבע האמיתי של שערה הוא שטני, אבל הוא מכוסה בבלונד-לבן. העיניים הכחולות, לעומת זאת, הן אור-גינל. גם הגיזרה המושלמת. בגלל כל אלה, היא זכתה לתפקיד קטן בשתי דפי-קוט לב.

מה שגרם לה כמובן לכמה דפיקות לב פרטיות משלה. אחרי הכל, תפקיד קטן בגיל כזה — מבטיח עתיד גדול, לא?

למען האמת, היא הצטרפה לתחרות רק כדי לעודד את ליבה השבור. כי בגיל כזה, כשגומרים עם חבר, אחרי חצי שנה של אהבה גדולה ראשון נה, זה כואב מאוד וחשוב מאוד.

ואצל מאירה ארזי, המועמדת מס' 4 לתחרות מלכת המים 1972, זה אירע — הפרידה — לפני שבועות מספר. אז אפשר להבין אותה. היא סיימה שלוש ש-

נים לימוד אופנה בויצ"ו, והוציאה ת' מיד ציונים טובים. ביחוד בספורט. מתגייסת עוד חצי שנה. מתכננת לבד את בגדיה, ומעדיפה, מסיבות ברור, רות, מיני.

היא גרה עם אמא בדירה קטנה בקריית-אונו. הא' בא, מורה לפסנתר ואקורדיון, שנפרד מאמא כשמאירה היתה בת שלוש. נפטר לפני זמן מה. ואמא עמלה לפרנ-

לא יורד „תנו לי ים שלוש פעמים ביום ואני אבקש עוד“, מצהירה הבלונדית בעלת גוון הברונזה. וכאחת השורצת לרוב בין גורדון לשרתון יודעת הנערה כי מי שתשמור עליה בחופי-הזאבים הללו היא רק „הלנה רובינשטיין“, אשר תכשירי האיפור החדישים שלה עמידים בפני מים וחול.

הלב השבור

בינתיים עד לפואו של המילי-יונר הגואל מתגלגלת עדיין ליאורה על אופניים. חלומה הקרוב — לזכות בפרס הגדול של חברת „טיסו“ שיועק למלכה שתיבחר בתחרות.

סתה. מלבד מאירה, יש עוד שתי ילדות בבית. „אני אוהבת חברת גברים“, מדווחת מאירה על הגברים. „אני מרגישה מצויין ביניהם. יש לי מחזורים רבים. אני אוהבת גבר גברי, בעל ביטחון, שיהיה נאה. אך לא יותר מזה. עם הגברים היפים יש תמיד צרות. הם ממש אסון. תמיד הם מחליפים. תמיד לא מספיק להם מה שיש להם.“

אמנם היא רק בת 17 וחצי, ועוד מלבי-סית — אבל היא בהחלט יודעת על מה שהיא מדברת. מוכרחים להודות.

בים „מציל זה הטיפוס שלי“, קובעת מאירה. כמי שמי בלה בין הגלים שעות רבות, כדאי לה מאוד לשמור על יחסים תקינים איתם.

קציץ פעם היה למאירה שיער ארוך לתפארת. היום הוא קצוץ וקצר. הסיבה: טיפול כושל בשערותיה בתקופה בה לא ידעה עדיין מה באמת טוב בשבילה. היום כבר למדה כי שיער ארוך ניתן לטפח רק בעזרת תכשירי חברת „וולה“ בהם משתמשות כל המועמדות בתחרות.

